

2. Михасюк І. Р. Глобалізація і регіоналізація: місце України. *Регіональна економіка*. 2011. № 4. URL: http://ird.gov.ua/pe/re201104/re201104_007_MykhasyukIR.pdf (дата звернення: 14.10.2018).

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Манойлова В. А., студентка 6 курсу факультету Менеджменту
Оболенцева Л. В., доц. каф. Туризму та готельного господарства

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Львівська область увійшла до рейтингу найбільш привабливих і широко відомих туристсько-рекреаційних регіонів України, та зайняла місце у п'ятірці. Область володіє важливим туристським і культурним потенціалом, вона характеризується багаторічним співіснуванням безлічі релігій і народів. На її землі збережено близько 4000 пам'яток, а це 25% всієї історико-архітектурної спадщини України. Існуючий потенціал регіону складається з архітектурно-історичних пам'яток районного та державного значення. До них відносяться 794 будівельні та містобудівні монументи державного значення, 2637 пам'яток районного значення і 834 монументи археології, з них 14 мають державний статус [4].

Наявність на території області лікувально-оздоровчих і природно-рекреаційних ресурсів дозволяє Львівщині займати одне з перших місць в країні. До даних ресурсів відносяться цілющі мінеральні води (7 типів), озокерит, лікувальні грязі. На їх основі розвиваються відомі в Україні і за кордоном курорти - м. Моршин, м. Трускавець, смт Немирів, смт Східниця, смт Шкло, смт Великий Любінь.

У південній частині Львівської області простяглися українські Карпати, де знаходяться Національні парки «Яворівський» і «Сколівські Бескиди». Також тут містяться 400 об'єктів природно-заповідного фонду, зокрема, природний заповідник «Розточчя», ботанічні сади, 240 пам'яток природи, 33 заказники, 61 заповідне урочище, 55 парків-пам'яток садово-паркового мистецтва [4].

Зростає обсяг туристських потоків. Суб'єкти туристської діяльності у 2015 р. обслужили 112,5 тис. осіб, з них 3 тис. зарубіжних туристів. Наприклад, у 2016 збільшилася чисельність туристів, які були обслуговані туристськими підприємствами, до 181,8 тис. осіб. Чисельність зарубіжних туристів у 2016 році збільшилася до 8,3 тис. осіб, а внутрішніх до 98,5 тис. осіб [1].

Пропозиціями суб'єктів туристської діяльності Львівщини скористалися у 2016 році - 181,8 тис. осіб, а у 2017 році 175,2 тис. осіб, з них 96,6% – жителі України. За сприянням туристичних компаній українські туристи виїжджали в 70 держав світу. Найбільше – до Туреччини-20,7 тис. осіб, Єгипту – 15,6 тис.,

Болгарії – 8,6 тис., Греції – 7,6 тис., Угорщини – 6 тис. туристів. Туристські підприємства Львівської області у 2017 році обслужили закордонних туристів з 35 держав світу, серед них переважали жителі Польщі – 1,5 тис. осіб, Азербайджану – 1,3 тис., Білорусі – 0,9 тис. Поїздкою туристів-громадян України в рамках країни було охоплено 86,5 тис. осіб, або 49,4% від загального числа обслужованих туристів. У 2017 році суб'єктами туристської діяльності обслужовано 15 тис. екскурсантів, з яких 1,4% становили зарубіжні жителі. Дана інформація наочно представлена у Таблиці 1 [3].

Таблиця 1. Кількість туристів та екскурсантів, обслужених суб'єктами туристської діяльності у Львівській області за 2014-2017 роки

Показники, осіб	2014 р.	2015 р.	2016 р.	2017 р.
1	2	3	4	5
Кількість туристів – усього	92128	112472	181827	175150
Кількість туристів – іноземні туристи (в'їзні туристи)	2015	3057	8370	6042
Кількість туристів – туристи-громадяни України, які подорожували за кордоном (виїзні туристи)	61465	60830	74877	82653
Кількість туристів – внутрішні туристи	28648	48585	98580	86455
Кількість екскурсантів	26901	15002	17637	14955

Згідно зі статистичними даними, розподілення туристів за метою поїздки і видами туризму в 2016 році, найбільшу частку становили туристи з метою дозвілля і розваг. На другому місці - з метою лікування. Найбільше було прийнято внутрішніх туристів - 98,5 тис. осіб, зарубіжних туристів - 8,3 тис. осіб [2].

На Львівщині позитивну динаміку нарощування числа іноземних і внутрішніх туристів забезпечують наступні особливості. До них відносяться: наявність значного числа культурних та історико-архітектурних об'єктів, які були інтегровані в світову спадщину ЮНЕСКО; географічне розташування області в центрі Європи; транспортна доступність і мережа транспортних шляхів, сприяє нарощуванню кількості туристів, тобто за рахунок транзитних туристів; допомога і збереження самобутньої культури і традицій; різноманіття природних ресурсів, які дають можливість розвиватися різним видам туризму, наприклад, лікувально-оздоровчому, розважальному, гірськолижному і активному туризму.

Нормативно-правовими документами, у яких обумовлена значимість становлення туризму для області, вважаються: Програма розвитку туризму, курортів і рекреації у Львівській області на 2018 – 2020 роки; Стратегія розвитку Львівської області до 2020 року; проект Стратегії розвитку Львівської області на період до 2027 року [4].

У Львівській області незалежно від позитивних факторів становлення туризму є ще невирішені питання. Туристські об'єкти мають незадовільний

стан, наприклад монументи замково-палацової культури і мистецтва, абсолютна недоступність передових систем охорони, яка ініціює втрату цінних експонатів з галерей і музеїв. До майже всіх туристських об'єктів немає під'їздів. Незадовільний ступінь надання транспортних послуг всіх видів і невисока якість доріг прямо сприяє на туристські потоки.

Також є недосконалість інформаційно-маркетингового забезпечення просування туристських та інвестиційних можливостей. Тобто нерозвинена мережа туристичних інформаційних центрів, яка вважається однією з ключових частин державного забезпечення туризму. Вірно налаштована система даної структури має можливість швидко дати туристу будь-яку туристську інформацію, наприклад, про розклад переміщення автотранспорту, присутність місць в готелях, відомі екскурсії, харчування і багато іншого.

Потреба залучення інвестицій в туристичну галузь Львівської області впливає з недостатності фінансування для становлення туризму. В області існує нестача кваліфікованих кадрів та фінансування задля відновлення та ремонту будівельних, історико-культурних пам'яток, зберігання та раціонального застосування туристсько-рекреаційних та природних ресурсів.

До низки проблем, які відносяться до туристського потенціалу Львівської області належать недосконалість та безсилля інституційного та нормативно-правового забезпечення становлення туризму, нестача професійних співробітників у сфері туризму та рекреації та їх неналежний ступінь підготовки.

В подальші роки для дієвого використання туристського потенціалу Львівської області доцільно проводити регіональну політику, яка має бути спрямована на впровадження можливостей області як туристського регіону. Потрібно реалізувати декілька заходів, які стануть сприяти поширенню позитивного іміджу та реалізації нагромадженого туристського потенціалу Львівської області.

Потрібно модернізувати туристську транспортну інфраструктуру, провести реконструкцію та реставрацію пам'яток культури та архітектури, заходів щодо збереження екології.

Також великим кроком до поліпшення туристської привабливості області, з метою становлення внутрішнього туризму, стане доцільним подача замовлень на проведення великих подій гуманітарного, спортивного характеру. Існує необхідність створити заходи організаційно-економічного стимулювання становлення системи підготовки співробітників в сфері туризму, підвищення кваліфікації спеціалістів і залучення іноземних фахівців.

Беручи до уваги сприятливі передумови і негативні нюанси, що впливають на становлення туризму Львівської області, впровадити нові пріоритети державної регіональної політики. До цих пріоритетів відносяться удосконалення планування і більш дієве використання природного, ресурсного та туристсько-рекреаційного потенціалу області; рекламного та інформаційного забезпечення туристської галузі в країні і за кордоном; фінансового стимулювання становлення туризму та рекреації.

Література:

1. Діяльність колективних засобів розміщування та туристичних організацій Львівської області // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/express/2018/v1007_86.pdf
2. Колективні засоби розміщування та туристична діяльність у Львівській області // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/publ/2017/ZB2120170101.pdf>
3. Рекреаційний потенціал Львівщини // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/21/theme_21.php?code=21
4. Розвиток туризму, курортів і рекреації Львівщини // Львівська обласна рада 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oblrada.lviv.ua/news.php?news/2680/group/17>

ІДЕНТИФІКАЦІЯ НЕБЕЗПЕКИ ЯК ЕТАП ОЦІНКИ РИЗИКУ

Махиня Л. О., студентка 7 курсу факультету заочного навчання
Пархутін О. Г., студент 7 курсу факультету заочного навчання
Данова К. В., доц. каф. охорони праці та безпеки життєдіяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Забезпечення сталого розвитку територій має ґрунтуватися на врахуванні потреб суспільства у вирішенні питань безпеки життєдіяльності. Реалізація проектів у напрямку розвитку територій має враховувати ризики, що супроводжують діяльність людини, внаслідок впливу небезпечних та шкідливих факторів навколишнього середовища.

У широкому розумінні ризик – це показник, що характеризує певну небезпеку. Існують різні аспекти ризику, пов'язані із фінансовою, соціальною, технічною сферою, однак, у будь-якому випадку, оцінка ризику надає інформаційну базу для прийняття певних управлінських рішень у напрямку мінімізації впливу небезпечних чинників та підвищенню рівня безпеки.

Ідентифікація ризику є важливим етапом загального алгоритму оцінювання, оскільки дозволяє виявити проблемні питання розвитку територій та сконцентрувати увагу на окремих питаннях безпеки.

Для ідентифікації ризику розроблено різні методи, які представлені наступними групами:

- доказові методи, наприклад, із застосуванням переліків контрольних запитань;

- системні методи групової роботи, за яких експертна група систематично ідентифікує ризики шляхом використання структурованого набору фраз чи запитань;

- методи індуктивного мислення, наприклад Hazard and Operability Study.